

"Geachte voorzitter, leden van de raad,

Mijn naam is Kieran Beers en ik sta hier als woordvoerder namens de bewoners van de Voorburggracht 310. De brand vond plaats op de Mossel. Hoewel er zo'n 70 meter afstand zit tussen de brandhaard en de woning, stond het huis toch vol in de rook. De bewoner heeft, net als de directe burens, de gevolgen ondervonden: de tuin ligt vol met brandresten, waaronder isolatiemateriaal en restanten van zonnepanelen en misschien ook wel asbest.

Toch sta ik hier met een duidelijke boodschap van de bewoners: zij zien zichzelf in deze situatie niet als slachtoffers, maar als benadeelden. De échte slachtoffers zijn de families Schuit en Kooistra, die hun levenswerk en woning verloren zagen gaan.

Naar aanleiding van de brand heeft de bewoner de brieven van de gemeente en de Omgevingsdienst ontvangen. Er is veel te doen geweest om de term 'dwangbevel'. De bewoner begrijpt de commotie, maar benadrukt dat als je de brief rustig leest, er precies staat wat er van je verwacht wordt. De brief legt zelf uit dat de juridische toon rauw op het dak kan vallen, maar dat de Omgevingsdienst de letter van de wet moet volgen. Waarom schieten we dan direct in de verdediging? De verzekering heeft de zaak na ontvangst van de brief direct opgepakt en alles wordt keurig afgehandeld.

Tijdens de bewonersbijeenkomst, waar ik zelf aanwezig was, is gezien en gehoord hoe zowel de burgemeester, de wethouder als de Omgevingsdienst hun excuses hebben aangeboden. Excuses voor de tekst en voor de hinder en misschien wel gebrekkige communicatie later. Voor de bewoner was dit een correct en ruim voldoende gebaar. Iedereen handelt hier naar eer en geweten in een situatie zonder draaiboek.

Wat de bewoner en mij persoonlijk echter stoorde, en wat ik hier namens hem/haar wil overbrengen, was de sfeer die door enkelen werd gezet in zowel de media als op social media. Het continu benoemen van "wat als dit" en "wat als dat" levert niets op. In deze situatie zijn er geen winnaars, alleen verliezers.

Het raakte de bewoner dan ook diep toen diezelfde avond na de bijeenkomst op nationale televisie werd beweerd dat er *geen* excuses zouden zijn gemaakt. Dat wordt ervaren als het bewust verspreiden van onwaarheden en stennis makerij. En waarom? Die vraag kan ik niet beantwoorden.

De oproep die ik namens de bewoner doe is simpel: laten we inzien dat we hier alleen samen uitkomen. Niet door te speculeren over dingen die gelukkig niet zijn gebeurd, maar door constructief te denken en met elkaar te blijven praten. Alleen zo lossen we dit op.

Dank u wel.

Met vriendelijke groet,

Kieran Beers